

РЕШЕНИЕ

№ 37

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 25 февруари 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети февруари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

**Членове: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 16 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба от И.Л.С., против решение №842/23.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1295 по описа на съда за 2010 г. С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) №34 - 0000314/24.09-2010 г. на Началник областен отдел „КД- ДАИ“- Перник, с което на жалбоподателя, за нарушение по чл. 19, ал. 1 от Наредба Н-8 /27.06.2008 г. на МТ и на основание чл.Ю5 от Закона за автомобилните превози, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 120 лв., намалена от районния съд на юо лв.

С жалбата се иска отмяна на решението на районния съд, без посочени касационни основания за това, които настоящият съдебен състав да обсъди. Въпреки това в изпълнение на задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник, следва да извърши служебна проверка относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата ОО „КД - ДАИ“ - Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, и след извършената служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 03.09.2010 г. около 8.20 п, при разклон на с. Мърчаево, посока с. Кладница, И.Л.С.,***, извършва превоз на 6 лица-пътници, за собствена сметка, с автобус, с брой места 14+1, без автобусът да е оборудван с табела, с надпис: „превоз за собствена сметка". При така констатираното нарушение от органите на ДАЙ, на С. е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената за него санкция, а АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 ^{от} ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. По отношение размера на наложеното наказание, във връзка с целите на административното наказване, както и съобразно правилото на ЗАНН за определяне на наказанието в зависимост от тежестта на нарушението и други смекчаващи отговорността обстоятелства, районният съд е приел, че административнонаказващият орган неоправдано е наложил наказание над предвидения минимален размер и затова е изменил НП в тази му част, като обосновано е намалил размера на „глобата".

Настоящият касационен състав споделя изцяло позицията на Районен съд- Перник.

При извършената проверка на атакувания съдебен акт на основание чл.218, ал. 2 от АПК относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон настоящият касационен състав намира следното:

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районният съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на въззивното решение. Съдът е изслушал показанията на актосъставителя Васко Георгиев в хода на съдебното следствие, и като е преценил останалите събрани и представени по делото доказателства, ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това установеното нарушение е прието за доказано относно вината, самоличността на нарушителя и авторството, а актовете, в които това е обективизирано- за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби.

В касационната жалба се сочи единствено, че жалбоподателят не е виновен за вмененото му административно нарушение, тъй като „документите, които се изискват, ги няма никъде, за да разбере какви законни права има". С., като правоспособен водач на МПС, придобил съответната категория ^А по ЗДвП за управление на превозно средство, конструирано за превоз на не повече от 16 пътници плюс водача, би следвало да знае както правата, така и задълженията си по ЗДвП, Закона за автомобилните превози и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове. Чл. 19, ал. 1 от Наредбата Н - 8 от 27.06.2008 г. на Министъра на транспорта, с която се определят условията и редът за извършване на превоз за собствена сметка на пътници и товари с автомобили с българска регистрация гласи, че „при извършване на превоз за собствена сметка, моторните превозни средства се обозначават с надпис „Превоз за собствена сметка". Наредбата не съдържа изключения то това правило. Фактът на неизпълнение на така установеното законово задължение, касационният съд смята за безспорно установен и от органите на ДАЙ, и в

производството пред районния съд, като не се отрича и от жалбоподателя. Затова правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Доводите наведени относно прекомерност размера на глобата, изтъкнати от жалбоподателя в съдебно заседание пред касационната инстанция, тъй като е пенсионер - инвалид, с ниска пенсия, която е единственият му доход, не се припокриват с обясненията му, че е извършвал превоз за собствена сметка на „люи работници..", независимо, че е допълнил „приятели", които му помагат за строежа на къщата. Още повече, че районният съд е намалил размера на наложената глоба до предвидения за нарушението минимален размер, под който не може да се слезе, съобразно текста на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, което настоящият касационен състав смята за обосновано и съответно на смекчаващите безспорната вина на наказаното лице обстоятелства. И в този смисъл няма основание за отмяна или изменение на обжалваното решение.

Така при разглеждането на делото и водим от горното, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено, Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №842/23.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1295 ^{по} описа на съда за 2010 г. , с което е изменено НП №34 - 0000314/24-09.2010 г. на Началник ОО „КД- ДАИ"- Перник, като е намален размерът на наложеното административно наказание „глоба" от 120 лв. на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

Членове: /п/